

คำนำของผลงานในภาพรวม

ตำแหน่งที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความจำเป็นที่ต้องได้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านกฎหมายรวมถึงศาสตร์ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการเกษตรนั้นคือ ควรต้องมีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ รวมตลอดถึงทักษะที่มีความหลากหลายในบริบทของการเป็นนักกฎหมายที่พร้อมที่จะให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ รวมตลอดถึงการให้ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมายหรือที่เกี่ยวข้องในแง่มุมของกฎหมายเป็นหลัก ในขณะเดียวกันข้อคิดเห็นด้านกฎหมายต่าง ๆ ที่เสนอไปเหล่านั้นจำเป็นต้องเข้าใจถึงบริบทที่เกี่ยวข้องด้วยโดยไม่อาจอาศัยมุมมองเฉพาะด้านกฎหมายเพียงด้านเดียวเท่านั้น เนื่องจากกฎหมายเป็นเพียงอุปกรณ์หรือเครื่องมือในการส่งให้ไปถึงจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น นอกเหนือจากศาสตร์ด้านกฎหมายแล้ว จำเป็นต้องมีความเข้าใจศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยโดยเฉพาะด้านการเกษตรซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่คอยดูแลความเป็นอยู่รวมถึงการประกอบอาชีพของเกษตรกรเป็นหลัก

นอกจากศาสตร์ด้านกฎหมาย และศาสตร์ด้านการเกษตรแล้ว ศาสตร์ที่จำเป็นอีกประการหนึ่ง นั่นคือ ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ โดยเฉพาะทรัพยากรด้านการเกษตรในองค์กรวม อันได้แก่พืช สัตว์ ประมง ที่ดินและน้ำ แต่อย่างไรก็ดี หลักคิดในการบริหารจัดการทรัพยากรแต่ละประเภทดังกล่าวมีลักษณะใกล้เคียงกันเนื่องจากเป็นแนวคิดในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการเกษตรให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น ผู้ทำการศึกษาจึงเลือกทำการศึกษาและวิเคราะห์การจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำหรือทรัพยากรประมง โดยศึกษาเชิงลึกในประเด็นของการนำข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ และตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้กับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรประมงในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก โดยมุ่งเน้นไปที่การต่อต้านการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing : IUU Fishing) ซึ่งส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย ส่งผลต่อความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) ผลของการศึกษาได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนากฎหมายประมงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับกฎข้อบังคับ/มาตรฐานสากล ที่ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้กำลังก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากในภาคการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะปัญหาด้านการประมงของไทยอันเนื่องมาจากกรณีได้รับผลจากการให้ใบเหลืองจากกลุ่มสหภาพยุโรป

นอกจากนี้แล้ว สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเล โดยเฉพาะด้านการประมง นอกเหนือจากการจัดการในมุมมองระหว่างประเทศแล้ว การบริหารจัดการภายในประเทศยิ่งไม่อาจละเลยได้ ผู้เขียนเห็นถึงความสำคัญในด้านนี้ จึงได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการในส่วนของการบริหารจัดการสะพานปลา โดยการศึกษาในส่วนของบทบัญญัติของกฎหมายอันว่าด้วยกิจการแพปลา (พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ.๒๕๔๖) ซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่ช่วยให้การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลของประเทศไทยสามารถพัฒนาไปในจุดที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ภายในประเทศ อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นต้นแบบหรือแบบอย่างให้แก่นานาประเทศได้ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียซึ่งอยู่ในภูมิภาคเดียวกับไทยโดยที่บทบัญญัติดังกล่าวมีเนื้อหาที่คอยกำกับดูแลเรื่องสินค้าประเภทสัตว์น้ำ กิจการค้าสินค้าสัตว์น้ำ รวมถึงการประมงของไทย (นอกเหนือจากพระราชกำหนดการประมง พ.ศ.๒๕๕๘) ซึ่งนับว่าเป็นบทบัญญัติที่มีความสำคัญในด้านการบริหารจัดการรวมตลอดถึงการบังคับใช้กฎหมายอันเกี่ยวข้องกับด้านการ

ประมงภายในประเทศซึ่งอาจขาดการให้ความสำคัญหรือขาดความต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยเห็น
ว่าน่าจะได้มีการปรับปรุงพัฒนาบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้
เงื่อนไขที่ต่างไปจากเดิมพร้อมทั้งมีปัจจัยอื่น ๆ รวมถึงสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากอดีต

ดังนั้น ผู้ทำการศึกษาจึงเลือกทำการศึกษาด้านทรัพยากรประมงทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมถึง
ทั้งของไทยและระหว่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำรูปแบบ (Model) การบริหารจัดการทรัพยากร
ประมงไปปรับใช้กับการบริหารจัดการทรัพยากรอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นพืช สัตว์ การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
และศาสตร์ด้านการเกษตรในสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อจักได้นำไปปรับใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์
ต่อภาคการเกษตรของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

นางพวงทอง อ่อนอุระ
ที่ปรึกษากฎหมาย (นิติกรเชี่ยวชาญ)
รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษากฎหมาย (นิติกรทรงคุณวุฒิ)
ผู้ขอรับการประเมิน
๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑